

Hellen Rinell

146 Kamiyama

Nojiri Ko

Shinano Machi

Kamininochi Gun

Nagano Ken

Japan.

Nr 91.

Göteborg den 13 aug. 1959.

Kära min lilla Hella!

Ja, nu ska jag börja på en epistel till. Får se vad det blir av den. Först ska jag väl i alla fall tacka Oscar för brev. Jag tycker nog att det är synn om honom, som har en hustru, som kommanderar honom till en hel del, bl.a. att skriva brev, som han inte har tid till. De 100 kort som jag fick av dej Oscar rök med en väldig vänster och är alltså slut. Tack ska du ha för dem också. Det var roligt att ha något annat till tack-kort än de flesta har. Brevet var alltså Oscars hundrade! Efter hans egen bekännelse åtminstone. Genom årtiondena har jag ju faktiskt fått en del brev ätte Hella också. Och nu tackar jag hjärtligt för nr 99 - 101 - 102. Du förutsätter i brev 101 att jag "förstör väl alla privata brev undan för undan" efter det jag läst dem. Först fattade jag att du menade a l l a brev. Men jag ser att du menar dem med påskrift "privat!" Nej, det har jag inte gjort. Jag tror att det hänt någon gång då du absolut gjort anspråk på det att jag maculerat något brev. Men annars har jag allt i behåll. Men om du vill det, så är det klart att jag plockar ut dem förvandlar dem till små, små smulor och offerar dem åt sopnedkastet. Du kan ju säga ett ord till om saken. Annars har jag ju alla både ankommande och avgående brev i behåll sedan 35-40 år tillbaka. Dem flesta är ju från dej och David. Jag har nog funderat lite på hur jag skall ordna för mina brev den dag jag inte är i tillfälle vaka över dem själv. Någon gång för många år sen sa jag till David att jag ville att han skulle ta hand om dem och behandla dem som han ansåg lämpligt. Men här om dan pratade vi om saken och jag sa att det vore kanske riktigast att du och David fick ta hand om era egna brev och kopior, var och en sina. Vad tycker du? Ifall ni överlever mej och tycker att det är roligt att titta på era alster och mina en gång till, innan dom når förgängelsen. Låt mej veta vad du menar om saken! Du borde kanske inte numrera de privata breven, så blir det inga luckor i nummerföljden. Hermesetas ska du få, men jag ville inte öppna duk-paketet, som var så anyggt. Det var rart av dej att gå och tänka på denlga den 22 och kasta ner några rader till henne. Så roligt att ni har fått träffa Bernie 2 gånger. Det kan man kalla för tur eller vad det kan heta. Jag hade brev från Dodo till min 70-årsdag och några foton på henne och barna och pappan. Det påstods att han satt vid en bandinspelningsapparat och talade i högtidstalet!!! Tjäll mormor förstås? Medan jag kommer ihåg det så skulle jag säga att Eric Strutz ringde och hälsade på David någon gång sedan han kommit hem. Omedelbart ringde han till mej och sa något om Davids födelsedag och undrade var han firade den. Jag passade på och sa att jag tyckte att det var onödigt att han i Vepan hade påpekat att du varit sjuk. Hon har väl inte varit så särskilt mycke sjuk. Och de senaste 5 åren har hon ju jobbat hårt i alla fall!!! Ja, det är bara så att han alltid beundrat dej för att du även då du varit sjuk eller klen varit så duktig!!! Ja, jag tyckte att det var tråkigt och Hellen tyckte på också, sa jag. Jag ska väl skriva några rader till henne, sa Eric. Men därav blev kanske inte mkt. Nu till Lisa. Hon har röntgats många gånger och lämnat en hel del avföringsprov och sår. Inget fel varken på levern - som hon fruktade - eller på gallan. Så tig dom till tarmarna spec. grovtarmen tror jag. Men så fick hon till slut besked om att det fanns inte något fel på henne, möjligen någon liten katarr som kan komma någon gång. Ett recept för eller mot sånt fick hon om det skulle behövas. Men så låg hon inne på Ortopediska Kliniken några dagar för att få rättat till en tå. Nu är dom på landet, men hon går väl inte så bra ännu. Det var ju väl att hon inte hade något farligt. Har dom talat om att hon skall läsa under hemma-vistelsen? På fil. kand.? Det är ju inte så klokt, men tydligen roligt och ärefullt. David har returbiljettt till Kongo och skall väl vara tillbaka inom ett år. Jag vet inte hur länge hen stannar hemma, men han väntar inte på någon fil. kand.-examen. Det har han ju inte tid till.

Dom har sålt sina gamla mopeder i Kongo och köpt nya här. Så snart Lisa kan ska dom mopeda till Uppsala och på vägen titta på Lisas hembygd och all annan vacker natur. Eva är en rolig ordning, som alla ungar, var och en på sitt sätt. En dag satt hon och tittade på farfar och sa till Aina: Mamma, jag vill ha en sån lång haka, som farfar har! Vilka ungar! En hel del av det som hans långa haka betecknar, skulle man väl kunna önska sej. Men hakan - - -
Tänk, att inte ens David Börjesson kom upp utan skickade ett telegram, avsänt från Gbg kl. 12.40. Han var väl kanske vilseledd av tidningarna. Men Elisabeth ringde ju på lördags förm. innan dom kom och skulle ha reda på när de anlände. Hon fick ju veta dagen och du ska inte tro att hon höll det för sej själv. Säkert inte. Hon kom inte heller. Någn av dom som kom hem hade frågat henne om hon skulle gå med. Nej, hon hade ingen fin klänning påb sej. Dom pratar som om dom gick till kyrkan i skurdräkt.

David fick en portfölj av Olles och oss. Så fick han en del pengar av dom som kom. Dom tycks inte samla några femmor bland kamraterna, som ni gör. OA och Sarah skickade 50:- kr. förstas. Jo, så fick han presentkort på böcker för

100:- kr, varav kr. 60:- var från "arbetsgivaren" och sedan 10:- kr. från var och en av Rudéns, Strutsens, Arons och en till?
Känner du Louise Magnusson? Hon kom hem från Kongo här om den efter sin andra period. Bums förlovade hon sej med Olle Eriksson i Ö.M.. Anna Lisa Ahlströms efterlämnade make. Minns du henne? Och nu undrar man hur det här ska ordna sej Louise är en mycket ensam människa, så det är kanske inte så underligt att hon hakade på här. Hennes far var visst ensam redan då hon for ut första gång en. Men så gifte han sej med någon människa, som Louise inte har eller kan ha någon kontakt med, säjs det. Nu är pappan därtill död. Olle E. var ju mycket sjuk innan dom for ut senast. Anna-Lisa också. Så vi tyckte ju att det var underligt att dom fick fara. Han hade proppar och låg på Alingsås las arett. Och när jag en gång träffade dom på ett tåg, släpade han det ena benet efter sej. Men kanske det blivit bättre. Hoppas det!
Jag har visst inte talat om hur mycket pengar jag fått, men det får jag väl göra en annan gång. Av Mina hörde jag att Gerda fått över 1.000:- kronor. Och det var ju roligt med tanks på deras ev. USA-resa. Hälsningar